

[Tom Behnke]

klar fortrinsstilling. De er klart bedre stillet i det retfærdige system i tilfælde af skilsmisse, end mændene er.

De personer, som sidder i en sådan bidragsfælde, og som resten af deres liv skal betale bidrag til deres tidligere ægtefælle, er på det nærmeste stavnsbundne: Deres økonomiske muligheder både i al almindelighed og i forbindelse med et senere ægteskab er overordentlig indskrænkede. Og så er vi jo egentlig nået dertil, hvor præstens ord, da man blev gift, begynder at få betydning, men kun på dette område, når præsten siger: Til døden jer skiller. Det gælder altså i bidragsagerne.

Lad mig så efter disse indledende ord sige tak til alle ordførere, for der har været mange positive tilkendegivelser. Jeg vil også gerne specielt takke justitsministeren for hans tilsagn om at støtte tredjeinstansbevilling til Højesteret, hvis der kommer en ansøgning om fri proces. Det er jeg særdeles glad for, og jeg vil gøre mit til, at ministeren snarest får en sådan sag over.

Lad mig endvidere takke både justitsministeren og fru Dorte Bennedsen for, at de er villige til at se på, om praksis skal justeres, specielt den administrative praksis, for det er i virkeligheden ikke hos domstolene, det står værst til, men hos statsamtterne.

Fru Pia Christmas-Møller savnede nogle bemærkninger om pensionsrettighederne, og dér skal jeg med det samme udtrykke beklagelse. De er ikke gledet ud, for de har slet ikke været med. I det oprindelige forslag havde vi fuldstændig fjernet muligheden for et tidsubegrænset bidrag, men under udarbejdelsen af forslaget var jeg nødt til at tage en undtagelsesbestemmelse med, som dog er meget begrænset, og i den forbindelse glemte jeg at få pensionsrettighederne med ind, for at omtale pensionsrettighederne ville være overflødig, hvis tidsubegrænset bidragspligt slet ikke eksisterede. Men det kan vi da nå at få med; det skal ikke være det, der skiller os ad.

Fru Inger Stilling Pedersen sagde, at vi politikere får mange henvendelser særlig fra den ene part. Så kan man jo stille spørgsmålet: Hvorfor gør vi mon det? Og hvem er det, vi særlig får henvendelser fra? Ja, det er de ægtemænd, som sidder i den klemme, og som ikke på nogen måde kan komme ud af den, men faktisk er stavnsbundet på livstid.

Jeg blev bekendt med et tilfælde, hvor en mand, der havde været gift i en årrække og var blevet pådømt tidsubegrænset bidragspligt, efter et par år eller tre blev gift med en anden kvinde. Efterfølgende bliver han tilbudt at blive udsendt til Jugoslavien, og i den forbindelse tænker de noget over situationen, for hvad vil den nye hustru få, i det øjeblik han bliver slået ihjel? Hun må konstatere, at den tidligere hustru, som manden havde gjort op med, stort set ville få hele pensionsrettigheden.

Det er ikke rimeligt, at man på den måde ikke kan få lov til at gøre et ægteskab færdigt. Skilsmissen burde være det tidspunkt, hvor ægteskabet er færdigt.

Så når der spørges, hvorfor vi mon kun får alle disse henvendelser fra den ene part, er svaret, at det er, fordi det kun er den ene part, der bliver uretfærdigt behandlet.

Men jeg er glad for, at ministeren og regeringspartierne er indstillet på, at vi skal have undersøgt spørgsmålet og rettet op på det. Det glæder jeg mig til under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Tom Behnke fremsatte i begyndelsen af sit sidste indlæg nogle, synes jeg nok, meget ironiserende bemærkninger om bodeling, som hustruen havde været med til at nyde overskuddet af osv. Jeg ved ikke, om det var andet end en spøgefuldhed, men for ikke at risikere nogen misforståelser vil jeg gerne sige, at vi i Socialdemokratiet ikke deler den holdning. Altså hvis et ægteskab har været i en eller anden periode, skal boet deles og gøres op på det tidspunkt.

Der lå ligesom i luften, at det i forvejen måske var lidt urimeligt, at hun skulle løbe med halvdelen af boet, som han havde tjent op til. Jeg ved ikke, om det er korrekt forstået, men sådan kunne det tolkes. Det ville jeg bare gerne tage afstand fra.

I øvrigt vil jeg gerne både i forbindelse med hr. Tom Behnkes sidste bemærkninger og det første svar midt i forløbet sige, at jeg glemte i mit indlæg at tage hele spørgsmålet om pensionsrettigheder med. Jeg ved ikke, om det eksempel, hr. Tom Behnke kom med her om den nye hustru – som jeg forstod var en meget ny hustru – er særlig godt. Men vi oplever, at ægtefæller bliver pålagt bidragspligt, som ganske